

ભુખ ભુંડી છે

– જય ગજ્જર

એલસા અને પીટર ન્યુયોર્કના ‘બ્લેક’ લોકોને કારણે મનથી ત્રાસી ગયાં હતાં. ચાર વર્ષમાં એ કાળીયાઓના ખરાબ અનુભવ થયા હતા. જો કે બન્ને માનતાં હતાં કે બધા જ કાળીયા લોકો ખરાબ નથી હોતા; પણ કમનસીબે બધા જ કાળીયાઓના ખરાબ અનુભવ એમને થયા હતા.

આજે એના ‘ક્વીક-માર્ટ’માં એક કાળીયાએ સીગારેટનું પેકેટ માંગી દશ ડૉલરની નોટ કાઢી. ચાર ડૉલર કાપીને છ ડૉલર પાછા આપવા કેશ રજીસ્ટર ખોલ્યું. ત્યાં તો પેલા કાળીયાએ સામે બંદુક ધરી હુકમ કર્યો : ‘જે રકમ હોય તે મને ચુપચાપ આપી દે નહીંતર.....’ એ વાક્ય પુરું કરે તે પહેલાં એલસાએ કેશ-બૉક્સનું બંધું નાણું એની થેલીમાં ઠાલવી દીધું. કેશ લઈ સડસડાટ એ ભાગી ગયો. જો કે સવારનો બધો વકરો સદનસીબે, એલસા બપોરે જ બેન્કમાં મુકી આવી હતી; એટલે માત્ર ચાર હજાર ડૉલર ગયા હતા. પરંતુ આ ઘટનાથી એને ધ્રુજારી છુટી. તે જલદી સ્ટોર બંધ કરી ઘેર ગઈ.

પીટરે પુછ્યું, ‘આજે સ્ટોર વહેલો કેમ બંધ કર્યો ?’

એલસાએ આજના બનાવની વીગતે વાત કરી કહ્યું, ‘હું તને ક્યારની કહું છું કે આ શહેરમાં રહેવા જેવું નથી. એક દીવસ જીવ જાય એની રાહ જુએ છે ?’

‘પણ જઈશું ક્યાં ? કાગડા બધે જ કાળા હોય છે. દરીયામાં રહેવું અને મગરથી બીવાનો શો અર્થ ?’

‘ટૉરન્ટો મુવ થઈ જઈએ. એ શહેરમાં ગુનાખોરી નહીંવત જ છે.’

‘સારું, હું ઈન્ટરનેટ પર તપાસ કરું છું. કોઈ સારો ‘ક્વીક-માર્ટ’ સેલમાં હોય તો ખરીદી લઈએ. હું પણ ઓફીસમાં કાળીયાઓનાં વર્તન અને વ્યવહારથી ત્રાસી ગયો છું.’

સદનસીબે યંગ-સ્ટ્રીટ પર એક ‘ક્વીક-માર્ટ’ વેચવાનો હતો. એણે ફોન કરી વીગતો મેળવી. સોદો એને સારો લાગ્યો. બન્ને વચ્ચે કીંમતની બાંધછોડમાં મહીનો નીકળી ગયો. સ્ટોર ખરીદતાં પહેલાં બન્ને એ સ્ટોર જોવા ટૉરન્ટો જવા કારમાં નીકળ્યાં. બોર્ડરના રેઈનબો બ્રીજના કસ્ટમ ઓફીસરે પુછ્યું : ‘કેનેડા કેટલા દીવસ માટે જાઓ છો ?’ કસ્ટમ ઓફીસર તરીકે પણ કાળીયાને જોઈ એલસા પીટર પાસે સરકી ધીમેથી બોલી, ‘મને લાગે છે કે કાળીયાઓથી આપણને છુટકારો નથી મળવાનો.’ એના શબ્દો પર ધ્યાન ન આપતાં પીટરે જવાબ આપ્યો :

‘એક જ દીવસની સફર છે. એક ‘ક્વીક-માર્ટ’નું ડીલ થઈ જાય તો સાંજે પાછાં ફરીશું.’ પાસપોર્ટનો ફોટો અને કારમાં બેઠેલી સ્ત્રીને ઓફીસર ઘડીભર જોઈ રહ્યો. ફ્લેશબેક થતાં કસ્ટમ ઓફીસરે ધીરે રહીને પુછ્યું, ‘તમારા ન્યુયોર્કના સ્ટોરનું શું કરશો ?’

પીટરે આશ્ચર્ય પામી વીચાર કર્યા વીના સત્ય કહી દીધું : ‘એ વેચી દેવાનો છે. ખોટા વીસ્તારમાં ફસાઈ ગયાં છીએ. પણ તમને ક્યાંથી ખબર ?’

‘કાલે પહેલો પગાર મળતાં તમારું ઋણ ચુકવવા હું તમારે ત્યાં આવવાનો જ હતો.’

‘શેનું ઋણ ?’

‘હું કોમર્સ ગ્રેજ્યુએટ છું. પરંતુ ‘બ્લેક’ હોવાથી બાર મહીનાથી કોઈ નોકરી મળતી નહોતી. બે બાળકો છે, પત્ની છે. કંઈ આરો નહોતો એટલે કમત સુઝી. ગોરો હોય કે કાળો, માનવી ભુંડો નથી, ભુખ ભુંડી છે. તમારાં મીસીસે કેશના જે પૈસા મને આપેલા, એમાં સુંઢવાળા હાથીની નાની મુર્તી હતી. મારી પત્નીને ગમી જતાં તેણે તે કીચનમાં મુકી. એના પાંચમા દીવસે તો મને આ નોકરી મળી. કાલે મારી રજા છે. એટલે આજે નકકી કરીને જ નોકરી પર આવ્યો છું કે કાલે તમારો આભાર માનવા આવીશ. આજની આ અણધારી મુલાકાત પણ કદાચ એ પેલી મુર્તીનો પ્રભાવ હશે !’

પાસપોર્ટ પાછા આપતાં એણે પુછ્યું, ‘કાલ પાછા ફરશો ને ? સાંજે હું સ્ટોર પર તમારાં મીસીસને મળવા આવવાનો છું.’

પીટરે કંઈ પણ જવાબ આપ્યા વીના જ કાર રીવર્સ લઈ, ન્યુયોર્ક તરફ હંકારી.

—જય ગજજર

સર્જક—સંપર્ક: JAY GAJJAR,

41-Palomino Drive, Mississauga, Ontario, CANADA - L4Z 3H6

Email : jaygajjar26@gmail.com Phone : 905-568-8025 Cell : 416-727-2021

‘સન્ડે ઈ-મહેફીલ’ – વર્ષ: અગીયારમું – અંક: 341 – February 07, 2016

‘ઉંઝાજોડણી’માં અક્ષરાંકન: ઉત્તમ ગજજર - uttamgajjar@gmail.com

@ @ @

More than 3,19,48,000 Gujarati Language lovers have visited

<http://www.gujaratilexicon.com>

More than 54,24,000 have visited Digital Bhagwadgomandal

<http://www.bhagwadgomandal.com>

More than 8,19,000 have visited Lokkosh

<http://lokkosh.gujaratilexicon.com>

More than 2,54,000 have visited Global-Gujaratilexicon

<http://global.gujaratilexicon.com>

@ @ @ @ @ @ @ @